

I Anledning af den enkelte Steders fremsatte Paastand om, at den gifte Kvindes Stilling vilde forringes, naar Kvinderne opnaar lige Løn med Manden fremkom Taleren med følgende træffende Udtalelse:

Denne Bemærkning er fuldkommen gaadefuld. Der vilde have været Mening i den, hvis Forholdet havde været det, at der havde været et vist samlet Beløb til Deling, men det har der aldeles ikke været Tale om. Hvis en gift Lærer f. Eks. faar 4,000 Kr., bliver dette Beløb ikke en Øre større, fordi en Lærerinde, hvad enten gift eller ugift, sættes ned til 3,000 Kr., og jeg forstaaer ikke, hvad Glæde f. Eks. en Lærerhustru skulde have af at kunne sige: min Mand har ganske vist ikke opnaaet mere end 4,000 Kr., men vi har heldigvis faaet sat igennem, at Lærerinderne ikke faar mere end 3,000 Kr.

Til Slut kom Fru M. ind paa Forholdene i de fremmede Lande, skildrede den beundringsværdige Maade, paa hvilken Kvinderne i de krigsførende Lande havde bestridt Mandsarbejdet, og det i Stillinger, som man under almindelige Forhold aldrig vilde have drømt om at tildele Kvinder, og hvorledes man som Resultat deraf nu indfører Kvinders Ligestilling med Mænd endogsaa i Lande, der hidtil har været mest konservative paa dette Omraade. Taleren pegede paa, at man i Fredstraktatens Afsnit om Arbejde — et Afsnit, der tænkes gjort gjældende for alle Stater i Folkenes Forbund — som en af de mest betydningsfulde Grundsaetninger opstillede Kravet om lige Løn for Arbejde af lige Værdi, og udtalte til Slut Haabet om, at Rigsdagen vilde gennemføre Ligelønsprincippet ved denne Lejlighed.

Senere talte Søgaard (Venstre), der billigede Kravet om lige Løn for Mænd og Kvinder, dog i Forbindelse med et Forsørgertillæg, Pinholt (Venstre), der ønskede lige Løvefod, ikke lige Løn, og Sundbo (Socialist), hvis Tale om Problemet „Lige Løn“ vi ikke vil nægte vore Læsere Fornøjelsen af delvis at kende. Den lød bl. a. saaledes:

Der er mange Stillinger, hvor Kvinderne udmærket vil kunne bruges. Postvæsenet og Jernbanevæsenet f. Eks., hvor man kører med Stude og aldrig skynder sig, og hvor man heller ikke har Brug for noget Initiativ — for skal der noget Initiativ til, kommer det udefra. Der vil Kvinderne sikkert være aldeles udmærkede. Ogsaa i Rigsdagen, i alle de repræsentative Stillinger, hvor for meget Initiativ kan være til Skade, der vil det være udmærket at faa Kvinder ind, og jeg ved ogsaa, at de repræsenterer udmærket i denne Forsamling, meget bedre end vi Mænd formaar det. Men paa de Steder, hvor det skal gaa hurtigt, og hvor der fordres Initiativ, som f. Eks. i Telegrafvæsenet og Telefonvæsenet, eller hvor det i alt Fald skulde gaa hurtigt, men hvor man ganske vist endnu ikke er begyndt paa Hurtigheden, tror jeg, det varer længe, før Kvinderne kan hævde deres Stilling, saa de kommer frem i de førendes Stillinger; og gør de ikke det, er der ingen Tilfredsstillelse for dem i et Arbejde, saa er det i Virkeligheden til Skade for dem i Stedet for til Gavn at have Adgang dertil.

Men det er der jo ikke noget at gøre ved, det vil naturligvis gaa sin Gang. Min Mening er, at det, vi trænger til, det er ikke Kontordamer, men Kokkepiger. Med de Priser, der for Tiden er paa Mad, tror jeg, de unge Mænd, der staar for at skulle gifte sig, vil forstaa, at en god Kokkepige er hundrede Gange mere værd end en af disse stakkels Damer, der sidder paa en Kontorkrak og kommer til at se blegsottige og syge ud, medens de er underdejlige at se, naar de gaar og laver Mad eller passer Børn. Og dersom de unge Damer, der sidder paa Kontorstolen, vidste, hvor daarligt de ser ud, naar de sidder paa Stolen, og hvor nydelige de ser ud, naar de gaar i Køkkenet, saa vilde de aldrig et Øjeblik længere blive siddende paa Stolen.

At Kvinderne i Rigsdagen i denne Sag har gjort en betydeligt bedre Figur end Hr. Sundbo, vil vi være ganske enige med Hr. S. i, og vi forstaaer efter at have gjort os bekendt med de Tal, som ved denne Lejlighed er holdt i Rigsdagen af Mænd og Kvinder, saa udmærket det yderst beskedne Standpunkt, han for sit Vedkommende har indtaget.

Vi glæder os over, at det ikke er en Kvinde, der har præsteret

dette oratoriske og forstandsmæssige Mesterværk; og vi tilføjer, at hvis virkelig en Kvinde havde ydet et Bidrag af denne Rang til Diskussionen, saa vilde vi have følt os yderst beskæmmede.

I Landstinget

bragte Fru Hjelm (Radikal) en Tak til Regeringen og til det kvindelige Medlem af Lønningskommissionen (Frk. Thora Pedersen), og nogle Bemærkninger i Fru H.s Tale bragte Partiet Venstres Ordfører frem med en Udtalelse om, at Venstres Kommissionsmedlemmers Stilling ikke dækkede Venstrepartiets Stilling til Kvindernes Krav om lige Løn. Venstrepartiet vilde stemme for Loven.

Desværre kunde Hr. Ejsing ikke afgive denne for Kvinderne saa tilfredsstillende Erklæring uden samtidig med Tilslutning at citere Hr. Sundbos usømmelige Tale i Folketinget.

Iøvrigt har man sikkert god Grund til at takke de Rigsdagsmedlemmer af Partiet Venstre, — og vi tør formode, at de kvindelige Medlemmer her har gjort en betydelig Indsats — som har gjort et Arbejde, der sikkert ikke har været let, for at bringe Partiet til at indtage den Stilling, som det nu har overfor Kvinderne i denne Sag.

Og med Tilfredshed kan vi notere, at Gennemførelsen af Ligelønsprincippet i vor Rigsdag — vel nok det største Fremskridt for Kvinderne, siden Valgretten opnaaedes — sker med Tilslutning fra alle Partier.

Den første —

Ministeriet for offentlige Arbejder har beskikket Fru Julie Arenholt til Medlem af Københavns Telefon-Aktieselskabs Bestyrelse.

Det er første Gang, en Kvinde bliver Medlem af denne Bestyrelse, i hvis Hænder saa overordentlig mange Kvinders Velfærd er lagt.

Vi tror, der er ganske særlig Grund til at lykønske Telefonistinderne!